
MINNEORD

LEGELIVET

TERJE OSNES

PER ASPELIEN

JON MORK

OLAV JETLUND

Vår kjære kollega og venn, overlege Berit Marie Mortensen døde 23. mars 2016 etter en tids sykdom. Hun ble bare 56 år gammel.

Etter oppveksten i Stokmarknes ble det medisinstudier i Oslo, cand.med. i 1986, deretter turnustjeneste i Lærdal og på Måsøy. Berit disputerte i 1995 med avhandlingen *The influence of vitamin D₃ on bone remodeling*. Hun startet spesialisering i øre-nese-hals-faget i Drammen og fortsatte ved Rikshospitalet fra 2001. I 2003 ble hun godkjent spesialist og etter hvert overlege ved Seksjon for hode- og halskirurgi. Berit var seksjonsoverlege for utdanningseksjonen og fungerte i en periode som avdelingsoverlege. Hennes hovedbeskjeftigelse var onkologisk hode- og halskirurgi, og hun var særlig interessert i spyttkjertelsykdommer og n. facialisrekonstruksjon. Berit var i mange år med i styret for Norsk forening for otorhinolaryngologi, hode- og halskirugi. I årene 2011 – 2015 var hun leder.

Berit Mortensen var en faglig dyktig og samvittighetsfull lege, og utmerket seg i tillegg med sine sosiale evner og omsorg for andre. Dette gjorde henne til en naturlig leder for utdanningen av nye spesialister med til enhver tid 15 leger i spesialisering, alle med ulike forutsetninger og behov. Berit var avdelingens gode mor, som med stor omtanke sørget for oppmerksomhet og feiring. Hun husket alle, hadde hukommelse som en elefant, og en tydelig evne til å se og anerkjenne andre. Som det gode mennesket hun var, ble hun svært populær og godt likt. Dette ble bekreftet ved oppmøtet i begravelsen. Haslum krematorium var overfylt, og de fleste øre-nese-hals-avdelingene på Østlandet reduserte aktiviteten for å kunne delta.

Berit besøkte sitt hjemsted nordpå så ofte hun kunne, særlig de siste årene etter at hun anskaffet seg et hus i sin kjære hjemby i Vesterålen. Hun var en veldig god representant for det nordnorske, med en rett frem væremåte og uten baktanker. Skvær, ærlig og pålitelig. Selv sykdommen klarte ikke å ta knekken på Berits gode humør, og hun ønsket å delta aktivt i avdelingen inntil det siste.

Berit hadde mange venner, og savnet etter henne er stort ved Rikshospitalet og i hele det norske øre-nese-hals-miljøet. Vi er takknemlige for alt hun har gitt oss og tiden vi fikk jobbe sammen.

Vår omtanke går nå særlig til barna, Peter, Gina, Oda og Kjartan, hennes søsken og de andre nærmeste.

For kolleger og venner

Publisert: 7. juni 2016. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.16.0353

Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 12. februar 2026.